

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ίωαν. α΄ 44-52)
25 Φεβρουαρίου**

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι ἡ πρώτη Κυριακὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ὁρθοδοξία, στὴ νίκη δηλαδὴ τῆς ὀρθόδοξης πίστεως ἐναντίον τῶν ποκίλων αἱρέσεων. Ἡ αἴρεση εἶναι ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ κάνει ζημιὰ καὶ διασπᾶ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεώς της.

Μία αἴρεση ἐδῶ καὶ χίλια τριακόσια περίπου χρόνια, ἡ ὁποία ταλαιπώρησε τὴν Ἐκκλησία πάνω ἀπὸ ἕναν αἰῶνα, ἀπὸ τὸ 727 μέχρι τὸ 843, ἦταν ἡ Εἰκονομαχία· ὁ πόλεμος δηλαδὴ ἐναντίον τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Οἱ ὑποστηρικτὲς αὐτῆς τῆς αἵρεσης ἔλεγαν πὼς δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε στὴν Ἐκκλησία εἰκόνες καὶ νὰ τὶς προσκυνοῦμε, ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι τάχα εἰδωλολατρεία.

Αὐτὴ ἡ κακοδιδασκαλία ἔφερε μεγάλη ἀναταραχὴ στὴν Ἐκκλησία κι ἔγινε αἰτία νὰ διωχθοῦν, νὰ βασανισθοῦν καὶ νὰ πεθάνουν πολλοὶ ἅγιοι, ὑπερασπίζοντας τὴν ὀρθή πίστη. Αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία τοὺς ὀνομάζει Ὁμολογητὲς, καὶ κάποιοι ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης κι ἄλλοι πολλοί. Αὐτοὶ μὲ ἔνθεο ζῆλο καὶ μὲ ἀτρόμητη γνώμη ὑπερασπίσθηκαν τὴν ὀρθή πίστη τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸ τέλος ἡ Ὁρθοδοξία νίκησε. Οἱ ἱερὲς εἰκόνες ξαναπῆραν τὴ θέση τους μέσα στὸν Ναὸ κι ὁ πιστὸς λαός, ὅλοι ἐμεῖς, τὶς προσκυνοῦμε μέχρι σήμερα. Τὶς προσκυνοῦμε τιμητικά. Τὶς ἱερὲς εἰκόνες δὲν τὶς λατρεύουμε γι' αὐτὸ πὸ εἶναι οἱ ἴδιες, ἀλλὰ διότι τὰ εἰκονιζόμενα πρόσωπα ἢ γεγονότα μᾶς παραπέμπουν στὴν προσκύνηση καὶ λατρεία τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη τῆς ζωῆς.

Ἡ φράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνος ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει» εἶναι ἡ ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἡ ἀκριβὴς θέση πὸ ἐπικράτησε πᾶς ὡς κανόνας στὸ θέμα τῆς ἀπόδοσης τιμῆς στὶς ἅγιες εἰκόνες. Ἐκτοτε, οἱ εἰκόνες εἶναι ἱερὲς καὶ ἅγιες ὄχι γιὰ τὰ ὑλικά ἀπὸ τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται, ἀλλὰ γιὰ τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια πρόσωπα πὸ εἰκονίζονται. Οἱ εἰκόνες δὲν εἶναι στὴ συνείδησή μας ζωγραφιὲς καὶ φωτογραφίες ἀλλὰ ὀρατὰ παράθυρα τοῦ ἀόρατου κόσμου, καθιερωμένα πλέον ὡς ἀντικείμενα τῆς θείας λατρείας· αὐτὲς στολίζουν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ δείχνουν ὡς ἐπίγειο οὐρανὸ, αὐτὲς ἀνιστοροῦν τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτὲς μᾶς ζωντανεύουν τὴν ἄθληση καὶ τὴν ἄσκηση τῶν ἁγίων, αὐτὲς εἶναι τὸ ἀνοιχτὸ πάντοτε βιβλίον τῆς πίστεως στὰ μάτια τῶν ἀγραμμάτων ἀλλὰ καὶ στὴ λογικὴ τῶν

γραμματισμένων.

Αὐτὴ εἶναι μὲ λίγα λόγια, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς ἱερὲς εἰκόνες, κι αὐτῆς τῆς πίστεως τὴ νίκη γιορτάζουμε σήμερα, ὄχι μόνο ἐναντίον τῆς Εἰκονομαχίας ἀλλὰ καὶ ὅλων μαζὶ τῶν αἱρέσεων, καὶ γι' αὐτὴν τὴν αἰτία ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εὐστοχα χαρακτηρίστηκε ὡς Ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπειδὴ εἶναι ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον κάθε πλάνης, κάθε κακοδιδασκαλίας, ποὺ στοχεύει τὴ σύγχυση τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τὴν ἀναίρεση τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Τέτοιες πλάνες καὶ τέτοια ψεύδη εἶναι καὶ στὶς μέρες μας πολλά. Ἡ Ἐκκλησία καὶ σήμερα ἀναστατώνεται, ταλαιπωρεῖται καὶ δοκιμάζεται μὲ σύγχρονες αἱρέσεις, σχίσματα καὶ ὁμολογίες. Ἀλλὰ δὲν χάνεται κι οὔτε θὰ χαθεῖ, διότι δὲν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα ἢ ὀργανισμὸς ἀλλὰ εἶναι τὸ ζωντανό, παρατεινόμενο καὶ ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ στὴν ἱστορία.

Ὅλοι ἐμεῖς, ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ δηλαδή, ποὺ εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία, μέσα σ' αὐτὴν βρίσκουμε τὴν πίστη μας, ποὺ εἶναι ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ ποὺ χρειαζόμαστε, γι' αὐτὸ καὶ «ἐπόμενοι τοῖς ἀγίοις πατράσιν», «...οὔτω φρονοῦμεν, οὔτω λαλοῦμεν, οὔτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν...».

«...Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν...».

[dkpdf-button]